

ØKONOMI- OG
ERHVERVSMINISTEREN

Besvarelse af spørgsmål 7 ad KOM (2007) 0037 "Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om akkrediterings- og markeds-tilsynskrav i forbindelse med markedsføring af produkter" og KOM (2007) 0053 "Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om fælles rammer for markedsføring af produkter" stillet af Folketingets Europaudvalg den 28. januar 2008.

ØKONOMI- OG
ERHVERVSMINISTERIET
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Tlf. 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR-nr 10 09 24 85
oem@oem.dk
www.oem.dk

Spørgsmål 7:

Vil kravet om ét akkrediteringsorgan i hvert land begrænse mulighederne for at indføre krav om mærkning eller anden form for godkendelse af et produkt eller markedsføring af et produkt på områder, hvor der i dag ikke er noget akkrediteringsorgan? Spørgsmålet skal ses i lyset af de to forordninger om akkrediterings- og markedstilsynskrav i forbindelse med markedsføring af produkter (KOM (2007) 0037) og om fælles rammer for markedsføring af produkter (KOM (2007) 0053).

Svar:

Kravet om, at der kun skal være ét akkrediteringsorgan i hvert medlemsland, har ingen sammenhæng med muligheden for at indføre krav om mærkning eller anden form for godkendelse af et produkt eller markedsføring af et produkt.

Det skal præciseres, at formålet med at indføre bestemmelser om akkreditering i de ovennævnte to forslag (KOM (2007) 0037) og (KOM (2007) 0053) er at styrke tilliden til tredjepartsorganer, der vurderer, om et produkt overholder fællesskabslovgivningen.

Akkreditering er en proces, hvor et nationalt akkrediteringsorgan vurderer, om et tredjepartsorgan, fx et laboratorium eller en certificeringsvirksomhed, har den fornødne kompetence til at bedømme, om produkterne lever op til fællesskabslovgivningen. En række EU-direktiver indeholder således krav om, at et uafhængigt tredjepartsorgan har kontrolleret produktet, inden fabrikanten lovligt kan påsætte CE-mærket og markedsføre det. Akkreditering er således med til at styrke tilliden i medlemsstaterne til disse tredjepartsorganer og til de attester og prøvningsrapporter, de udsteder

KOM (2007) 0037 fastsætter fælles regler for akkreditering i alle EU-landene. Dette indebærer blandt andet et krav om, at der kun skal eksistere ét akkrediteringsorgan i hvert medlemsland. Derudover præciseres det, at de nationale akkrediteringsorganer ikke må konkurrere med hinanden

på tværs af landegrænser i EU.

Når et tredjepartsorgan ønsker at blive akkrediteret, skal det i medfør af bestemmelserne i KOM (2007) 0037 gå til det nationale akkrediteringsorgan. Såfremt der ikke findes et akkrediteringsorgan i det pågældende land, eller hvis det nationale akkrediteringsorgan ikke har den fornødne kompetence på det relevante sektorområde, åbnes der mulighed for, at tredjepartsorganet kan ansøge om akkreditering i et andet EU-land.